

Uit de praktijk: Hardleers!

In de decembermaand heb ik wederom een vaste cliënt, 'Dave' uit Utrecht, tijdens een strafzitting bijgestaan. Dave diende voor de politierechter te verschijnen ter zake de diefstal van een steiger en een tweetal opblaaskerstpoppen. Dave heeft gedurende het voorarrest steeds alles ontkend, ondanks mijn dringend advies dit niet te doen. Dave is voor mij geen onbekende. Integendeel, Dave sta ik als raadsman bij sinds hij 12 jaar is. Het strafblad van Dave is vaak dikker dan het dossier van de zitting. Op de dag van de zitting was Dave jarig. Hij werd 19 jaar. Dave heeft overigens de meeste verjaardagen sinds zijn 12- jarige leeftijd "gevierd" binnen het huis van bewaring. Het kan Dave niet deren. Vaak zegt hij: "De mensen die ik goed ken, zitten binnen en niet buiten". Daarnaast hangen zijn schilderijen, in de vorm van muurschilderingen en inkervingen, niet thuis maar in een politiecel dan wel het huis van bewaring. Hij zelf begrijpt dat daar weinig voordelen aan zitten. Behalve dan dat hij weer t.v. kan kijken wanneer het hem uitkomt en weer een ander hotel (lees: huis van bewaring) mag uitproberen, zo vertelt hij zelf. Je zou kunnen zeggen dat het weer uit moeten zitten van een straf, leidt tot een nieuwe reünie waar Dave niet tegenop kijkt. De politierechter keek zeer bezorgd en geïrriteerd over zijn halve brillette en vroeg met een diepe zucht: "Dave, Dave, Dave, is het voor de 40 of is het 50 of 60ste keer dat je over de schreef gaat?" Zoals gewoonlijk lachte Dave wat schuchter. De rechter zei: "Dave, ik word er moedeloos van". Dave deelde de rechter mede: "Ik ook, ik was net gewend aan de buitenlucht!" De toon was gezet en enige coulance van de rechter, en zeker niet van de Officier van Justitie (OvJ), leek nog te verwachten. Ik heb niets met de diefstal te maken, zei Dave. Verklaar dan eens Dave, vroeg de rechter, hoe het komt dat 3 getuigen jou hebben zien zitten achter op een brommer met in iedere hand een kerstman van 2 meter hoog. En hoe kan het zijn dat 2 getuigen midden in de nacht, als gevolg van een oorverdovend geluid, panisch wakker werden en naar buiten rennen en verklaren dat zij jou door de straten hebben zien lopen met een 4 meter hoge steiger? Dave: "Dat weet ik niet. Ik weet wel dat ik nu nog pijn in mijn armen heb van het duwen en dat de kerstmannen 50 Euro te weinig opleverden". De OvJ had wederom geen goed woord over Dave. Herhaling op herhaling, hardleers, geen geweten en een hopeloos geval, zo noemde de OvJ Dave. Dave lacht nogmaals wat schuchter. De rechter verzocht mij een pleidooi te houden, indien ik zulks nog nodig achtte gezien de ontwikkelingen tijdens de zitting. Juist in zaken als deze is het nodig dat je als advocaat het gedrag van Dave verklaart, vooral nu Dave tijdens de zitting ineens een bekentenis aflegde. Dus ik hield mijn pleidooi. Helaas is Dave steeds van oordeel dat zijn pleidooi het beste is. Niet omdat de straf lager zal zijn, maar omdat de reünie kan worden voortgezet met nieuwe (kerst)verhalen!

Mr. R.S. Knegtmans

Voor het plaatsen van dit praktijkvoorbeeld heeft 'Dave' uiteraard nadrukkelijk toestemming gegeven.

Knegtmans & Van de Wouw advocaten is o.a. gespecialiseerd in strafrecht. In een gratis gesprek (30 minuten) of tijdens het kosteloze spreekuur op dinsdag- en donderdagavond van 19.00u tot 19.30u geven wij u graag meer advies en informatie. U kunt ons bereiken onder tel. 040-2076076 te Westerhoven. www.knegtmansvandewouw.nl